

ARBITRAGEHOF

Arrest nr. 16/90 van 16 mei 1990

Rolnummer 185

In zake : het beroep ingesteld bij verzoekschrift van 30 maart 1990 door Bal Jacobus.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit de voorzitter J. Delva, en de rechters-verslaggevers F. Debaedts en D. André, bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgend arrest :

I. Onderwerp van het verzoekschrift

Bij verzoekschrift van 30 maart 1990 aan het Hof toegezonden bij aangetekend schrijven, met poststempel van 2 april 1990, vraagt Bal Jacobus, wonende te Brasschaat, Wirkenlei 16, de "vernietiging van de wetten die aanleiding geven tot het instandhouden en of uitbreiden van discriminatie inzake de pensioenuitkeringen aan zelfstandigen te weten : de wetten zoals ze in het Staatsblad van 20 januari 1990 zijn verschenen zijnde dd.2 januari 1990 alsmede de daarin aangehaalde wetten waarnaar verwezen wordt, tevens de wetten van 27 juli 1967, inzonderheid artikel 31, §1, die aanleiding geeft tot vernietiging van alle wettelijk verplichte pensioencontracten volgens de wetten van 30 juni 1956 opgericht".

II. De rechtspleging voor het Hof

Bij beschikking van 3 april 1990 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59, tweede en derde lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 6 april 1990 hebben de verslaggevers, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van voormelde wet, bij de voorzitter te kennen gegeven dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht het Hof, beperkte kamer, voor te stellen een arrest van onbevoegdheid en van niet-ontvankelijkheid te wijzen.

Overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de voormelde wet werden de conclusies van de verslaggevers bij aangetekende brief van 6 april 1990 ter kennis gebracht van de verzoeker .

De verzoekende partij heeft op 19 april 1990 een memorie met verantwoording ingediend.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

III. In rechte

In zoverre het beroep is gericht tegen het koninklijk besluit van 2 januari 1990 en tegen het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967

1.A.1. In hun conclusie van 5 april 1990 waren de rechters-verslaggevers van oordeel dat ze ertoe gebracht zouden kunnen worden voor te stellen een arrest te wijzen waarin vastgesteld wordt dat het Hof onbevoegd is om uitspraak te doen over het beroep tot vernietiging in zoverre het gericht is tegen het koninklijk besluit van 2 januari 1990 en tegen het koninklijk besluit nr.38 van 27 juli 1967, daar dit onderdeel van het beroep niet strekt tot de vernietiging van een wet, decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel.

1.A.2. In zijn memorie met verantwoording stelt de verzoekende partij dat het koninklijk besluit van 2 januari 1990 de in het koninklijk besluit nr.38 van 27 juli 1967 vervatte discriminatie nog vergroot.

1.B. Overeenkomstig artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof doet het Hof, bij wege van arrest, uitspraak over de beroepen tot vernietiging van "een wet, een decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel".

Verzoeker vraagt vooreerst de vernietiging van het koninklijk besluit van 2 januari 1990 "tot uitvoering van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de optrekking van het gewaarborgd minimumpensioen der zelfstandigen met ingang van 1 januari 1990" en van het koninklijk besluit nr.38 van 27 juli 1967 "houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen", koninklijke besluiten die door de verzoeker verkeerdelijk als wetten worden bestempeld.

Dit onderdeel van het beroep strekt niet tot de vernietiging van een wet, een decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel, zodat het Hof niet bevoegd is om ervan kennis te nemen.

In zoverre het beroep is gericht tegen de in het koninklijk besluit van 2 januari 1990 "aangehaalde wetten waarnaar verwezen wordt".

2.A.1. In hun conclusie van 5 april 1990 waren de rechters-verslaggevers van oordeel dat ze ertoe gebracht zouden kunnen worden voor te stellen een arrest te wijzen waarin wordt vastgesteld dat het beroep tot vernietiging niet-ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen "de in het koninklijk besluit van 2 januari 1990 aangehaalde wetten waarnaar verwezen wordt", daar het verzoekschrift het Hof niet met zekerheid toelaat te bepalen welke bepalingen het voorwerp uitmaken van het beroep en bovendien niet aanduidt in welk opzicht de in het verzoekschrift aangehaalde grondwetsartikelen door deze bepalingen werden geschonden.

2.A.2. In zijn memorie met verantwoording gaat de verzoekende partij niet meer verder in op dit onderdeel van het beroep.

2.B. Krachtens artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 wordt het verzoekschrift gedagtekend, vermeldt het het onderwerp van het beroep en bevat het een uiteenzetting van de feiten en middelen.

Verzoeker vraagt de vernietiging van de in het koninklijk besluit van 2 januari 1990 "aangehaalde wetten waarnaar verwezen wordt" wegens schending van artikel 6bis "en andere zoals artikel 59, §7", van de Grondwet en wegens de schending van de Universele Verklaring van de Rechten van Mens.

De middelen uiteengezet in het verzoekschrift voldoen aan het voorschrift van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 wanneer zij vermelden of te verstaan geven welke de grondwettelijke of bevoegdheidsregel is die geschonden mocht zijn, welke de bepalingen zijn die deze regel mochten geschonden hebben en in welk opzicht diezelfde regel door de bedoelde bepalingen mocht zijn geschonden (arrest nr.24 van 26 juni 1986 , 5.B.2.; arrest nr.28 van 28 oktober 1986, 5.B.1.; arrest nr. 45 van 20 januari 1988, 3.B.1.; arrest nr.1/89 van 31 januari 1989, 10.B.1.).

Het verzoekschrift laat het Hof niet toe met zekerheid te bepalen welke bepalingen het onderwerp uitmaken van het beroep en duidt bovendien niet aan in welk opzicht de in het verzoekschrift aangehaalde grondwetsartikelen door deze bepalingen werden geschonden, zodat dit onderdeel van het beroep niet-ontvankelijk is .

Om die redenen,

Het Hof, beperkte kamer,

uitspraak doende met eenparigheid van stemmen,

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare

terechtzitting van 16 mei 1990.

De griffier,

L. Potoms

De voorzitter,

J. Delva